



-----  
AJUNTAMENT DE CASTELLAR DEL  
VALLÈS  
-----

Oficina: :  
Data: : 15-11-2016 09:12  
Registre: 2016 / 12368  
-----

Llibre General d'Entrada  
-----

### AL PLE DE L'AJUNTAMENT DE CASTELLAR DEL VALLÈS

JORDI UYÀ PUIGMARTÍ, regidor portaveu del **GRUP MUNICIPAL DECIDIM CASTELLAR**, davant el Ple compareix i com sigui més adient, EXPOSA:

Que en data 25 d'octubre de 2016 es va aprovar el Pressupost municipal per 2017, així com les ordenances –de les que van ser modificades 12 respecte l'exercici anterior- amb el vot en contra de tots els regidors del nostre grup municipal en la sessió plenària, com consta recollit a l'acta.

Que tal i com ja vàrem exposar durant la sessió del Ple, entenem que el Pressupost aprovat perjudica els drets i interessos de la gent de Castellar del Vallès, a més de no ser conforme a dret pels motius que exposem en les següents,

#### AL·LEGACIONS

#### PRIMERA.- PROPOSTES DE MILLORA DEL PRESSUPOST:

El nostre grup proposa les següents propostes de millora del Pressupost perquè entenem que

#### 1.- Dotació pressupostària per a l'Entitat Municipal de l'Habitatge:

En la darrera sessió plenària vam proposar la creació d'una Entitat Municipal de l'Habitatge com a l'òrgan executor que garanteixi l'accés a lloguer i optimitzi el parc d'habitatges públic vetllant per les seves condicions d'estat i ús adequant-les a les necessitats de Castellar del Vallès, recuperant una aposta que va fer el mateix equip de govern abans d'obtenir l'alcaldia.

## **2.- Inversions en eliminació de barreres arquitectòniques:**

Pel que fa a accessibilitat hem reivindicat el paper de la Taula d'Accessibilitat formada per agents socials de la vila i representants de l'Ajuntament que haurien de fiscalitzar les inversions que es fan a la via pública per tal d'anar eliminant barreres arquitectòniques arreu del municipi. En un dels estudis que Decidim Castellar va encarregar a l'equip de govern es confirma que prop de 58 comerços del poble no compleixen amb la normativa d'accessibilitat i la formació creu que s'haurien d'establir mesures perquè aquest nombre vagi reduint-se a curt i mitjà termini, mitjançant bonificacions.

## **3.- Inversió en ampliació de la carretera:**

Pel que fa a l'entrada a Castellar per Sant Feliu del Racó, hem defensat que cal solucionar la problemàtica de congestió del trànsit per a aquest mandat. Per a això, hem proposat estudiar la proposta d'incorporar un tercer carril a la carretera que permeti el gir cap als carrers interiors. Aquesta mesura permetria descongestionar aquest punt conflictiu amb un cost del qual seria de 500.000 euros a pressupostar, molt per sota de 1.800.000 que era la proposta de l'equip de govern que estudiava solucionar els problemes de trànsit en aquesta zona amb una rotonda a l'institut Castellar per a permetre els girs esmentats, augmentant els temps de recorregut i dificultant la fluïdesa del trànsit a l'àrea dels Pedrissos, en una intersecció actualment semaforitzada i que funciona perfectament.

## **4.- Ampliació de la dotació pressupostària per a equipaments i polítiques de Joventut:**

Entre d'altres, una de les reivindicacions de Decidim passa per l'àmbit de Joventut on destaquem que des del tancament de l'Espai Jove no s'ha fet cap moviment per trobar un nou equipament municipal per a joves, tot hi haver una gran demanda d'aquest sector de la població. També la dotació que reben col·lectius com Vilabarrakes estan infrafinançats, tenint en compte la tasca que desenvolupen al llarg del temps, sobretot per Festa Major, que caldria ampliar.



**SEGONA.- DISCONFORMITAT A DRET DEL PRESSUPOST PER L'OMISSIÓ D'INGRESSOS PROCEDENTS DE LA TAXA DE L'AIGUA I L'OMISSIÓ DE DESPESES PER LA RETRIBUCIÓ AL CONCESSIONARI DEL SERVEI. Defectes en la seva elaboració i aprovació, falta de crèdit per al compliment d'obligacions exigibles o manifesta insuficiència dels ingressos en relació a les despeses pressupostades o a les necessitats per a les que estan previstos.**

Decidim Castellar vam denunciar, el passat Ple, que la taxa de l'aigua aprovada l'any passat havia seguit un procediment irregular tota vegada que l'ordenança fiscal incompleix la normativa vigent i que el Pressupost no recull els ingressos procedents d'aquesta taxa per aquest motiu.

Fruit del treball iniciat fa uns mesos per part del grup municipal de Decidim per a fer propostes per aconseguir un servei d'abastament d'aigua més proper i de major qualitat, i després de consultar diversos experts en la matèria, la candidatura ha pogut comprovar que la taxa vigent incompleix la normativa en vigor, tal i com demostren diverses sentències del Tribunal Superior de Justícia de casos similars a d'altres poblacions del país (vegeu sentència del 23 N del TS , del 24N del TS que assenten jurisprudència sobre la taxa, i la sentència del tribunal suprem del 27 d'abril de 2016).

La principal irregularitat és la manca de control sobre el preu de l'aigua que es produeix amb el procediment d'elaboració de la taxa tal i com s'ha fet els últims anys. Actualment l'empresa concessionària del servei d'abastament d'aigua SOREA, fa una proposta de preus en base a uns informes i estudis elaborats per la pròpia empresa. D'aquesta manera no és el consistori qui fixa el preu, sinó l'empresa la que decideix a quin preu subministra l'aigua als castellarencs i, a més a més, hi aplica un benefici desmesurat (el benefici industrial és del 16% sobre el cost de la gestió del servei i del 10% sobre el cost del consum d'aigua).

La llei estableix que en un servei públic de titularitat municipal, com és el d'abastament d'aigua, és l'administració qui ha de fer l'estudi dels costos del servei, i en conseqüència la proposta de preus als que l'empresa ha de subministrar l'aigua. Així, s'evita qualsevol sobrecost o valoració del servei per sobre del cost real, podent veure's augmentat el preu de forma irreal en detriment dels ciutadans i en benefici de l'empresa.

A més a més, aquest any en què es congelen els preus del servei, ni tant sols s'ha realitzat cap informe, ni per part de Sorea ni per part dels serveis tècnics municipals, que justifiquin el manteniment de les tarifes vigents, de manera que aquest any ni tant sols coneixem els costos assumits i els beneficis obtinguts per Sorea de l'any en curs.

És per aquest motiu que des de Decidim Castellar creiem que l'ordenança de l'aigua és nul·la i ens hem oposat a la seva aprovació i a la del pressupost en el que hi hauria de tenir el seu reflex i, no obstant, no apareix cap ingrés derivat de la taxa de l'aigua, motiu pel qual tampoc no s'ha seguit el procediment legal d'elaboració del pressupost en no comptar amb un estudi econòmic financer complet.

Així, concretament, observem que malgrat es troba vigent l'Ordenança Fiscal núm. A8 reguladora de la taxa pel subministrament de l'Aigua (modificada per acord del Ple en sessió de 27 d'octubre de 2015 i en vigor des de l'1 de gener de 2016), amb una sèrie de tarifes a l'article 7è que conformen la quota tributària de la taxa de l'aigua, en el Pressupost per 2017 no consta cap ni una partida per aquest concepte dins el Capítol 2 d'Ingressos, on sí que trobem la resta de taxes que recapta l'ajuntament.

No obstant això, sí que consta una partida al Capítol 5 d'Ingressos en concepte de Concessions Administratives (partida 550 00) per import de 455.000€, que entenem que es correspon amb els cànon que paguen els concessionaris de tots els serveis municipals gestionats de forma indirecta al Ajuntament, on s'inclou el cànon de SOREA.

I quan anem al Pressupost de Despeses observem, de la mateixa manera, que no consta cap partida en concepte de retribució al contractista SOREA, a l'article 22 del Capítol 1, on sí que apareixen les despeses per retribució a empreses per recollida de residus, neteja viària, etc.

L'explicació ens la dona l'Informe d'Intervenció de 13 d'octubre de 2016, que serví de base a l'aprovació del Pressupost de 2017, quan estableix en l'apartat *IV Compatibilitat amb el pla d'ajust 2012-2022*, paràgraf tercer:

*"De la comparació dels ingressos i despeses previstes al Pla d'Ajust per a l'annualitat 2017 i del projecte de pressupost per a l'any 2017 se'n desprenen diferències entre ambdues situacions. L'informe economicofinancer de data 6 d'octubre justifica aquestes diferències de la manera següent:*

- *La modificació amb efectes de l'1-01-2013 del contracte de gestió del servei municipal d'aigua, que al passar de ser un arrendament de serveis personals a ser una concessió ha motivat que **al pressupost del ajuntament deixin d'aparèixer tant els ingressos per la taxa corresponent com les despeses per la retribució del contractista.**"*

L'informe remet, doncs, a l'Informe emès pel Director de Serveis Econòmics a 6 d'octubre de 2016, el qual en efecte preveu, entre el llistat d'ingressos procedents de cànon de concessions administratives (que sumen un import global de 455.021,33€): *Sorea, SA: concessió servei municipal d'aigua 250.000,00€.*

I el mateix informe, en canvi, no preveu cap ingrés en concepte de taxa pel subministrament de l'aigua ni cap despesa en concepte de retribució al concessionari del servei, i en el penúltim full preveu el següent:

*"Les xifres referides a ingressos i despeses difereixen lleugerament, fonamentalment a causa de la modificació amb efectes del 1 de gener de 2013 del contracte de gestió del servei municipal d'aigua, que al passar de ser un arrendament de serveis personals a ser una concessió ha motivat que **al pressupost de l'ajuntament deixin d'aparèixer***

*tant els ingressos per la taxa corresponent com les despeses per la retribució del contractista (...)."*

**Aplicació de la legislació i la jurisprudència:**

L'article 2.2a) de la Llei General Tributària en relació a l'article 26 de la Llei reguladora de les Bases de Règim Local, es fan ressò d'allò disposat per l'article 31.3 de la Constitució quan preveu que *"sólo podrán establecerse prestaciones personales o patrimoniales de carácter público con arreglo a la ley."*

A partir d'aquesta reserva de llei, l'article 2.2 LGT estableix que *"los tributos, cualquiera que sea su denominación, se clasifican en tasas, contribuciones especiales e impuestos:*

- a) *Tasas son los tributos cuyo hecho imponible consiste en la utilización privativa o el aprovechamiento especial del dominio público, la prestación de servicios o la realización de actividades en régimen de derecho público que se refieran, afecten o beneficien de modo particular al obligado tributario, cuando los servicios o actividades no sean de solicitud o recepción voluntaria para los obligados tributarios o no se presten o realicen por el sector privado.*

I a l'hora d'establir si el subministrament d'aigua és un servei de recepció obligatòria prestat pels municipis en règim de monopoli hem d'acudir a l'article 26.1 LBRL, el qual aclareix, sense cap mena de dubte, que així és atès que preveu que *"los Municipios deberán prestar, en todo caso, los servicios siguientes:*

- a) *En todos los Municipios: alumbrado público, cementerio, recogida de residuos, limpieza viaria, abastecimiento domiciliario de agua potable, alcantarillado, acceso a los núcleos de población y pavimentación de las vías públicas*

Per últim, l'article 24.2 del Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals disposa que *"en general, y con arreglo a lo previsto en el párrafo siguiente, el importe de las tasas por la prestación de un servicio o por la realización de una actividad no podrá exceder, en su conjunto, del coste real o previsible del servicio o actividad de que se trate o, en su defecto, del valor de la prestación recibida».*

En el cas de Castellar del Vallès, tot acatant aquesta legislació bàsica, es va aprovar en el seu dia l'Ordenança reguladora de la Taxa del subministrament d'aigua, la qual fixa –o hauria de fixar- el preu de l'aigua a repercutir a la ciutadania. Un preu que ha de resultar d'un estudi econòmic financer a elaborar per la Intervenció municipal que determini quin és el cost del servei, tota vegada que –en tractar-se com hem vist d'una taxa- aquesta ha de cobrir obligatòriament com a MÀXIM aquest cost. I una taxa que –en tractar-se d'un tribut municipal- ha de ser recaptada per l'erari públic a través de la potestat pública recaptatòria que l'empresa concessionària no ostenta.

Però, en canvi, el que succeeix a la pràctica és que l'ajuntament desobeeix els preus de l'ordenança i es plega a les tarifes que proposi SOREA, amb el simple vist-i-plau de la Comissió de Preus de Catalunya, un organisme de la Generalitat la finalitat del qual no és vetllar perquè el preu de l'aigua contingui només i com a màxim el cost del servei, de manera que a la pràctica ningú no exerceix el control democràtic sobre aquest recurs bàsic.

Reflex d'aquesta deixadesa de funcions tributàries i recaptatòries és que SOREA és qui elabora el cens d'abonats, qui calcula el preu de l'aigua i qui el recapta als ciutadans i ciutadanes, sense que aquests ingressos de dret públic no entrin a formar part en cap moment del pressupost municipal, com tampoc es preveu cap partida de despesa per retribuir al concessionari, sinó que aquest es serveix de la seva pròpia recaptació per obtenir la retribució.

La jurisprudència després d'aquella primera sentència STC 185/1995, de 14 de desembre –amb criteri reiterat en STC 182/1997- té establert que les prestacions patrimonials, en aquest cas contrapartida d'un servei públic, tenen reserva legal i la seva exacció cal fer-la conforme al dret tributari mitjançant, per tant, d'una taxa a recaptar per l'ajuntament.

Malgrat el qual, durant una dècada, va haver diferents línies en els tribunals superiors de justícia que van obrir el debat entre taxa i tarifa, fins al punt que certa línia doctrinal apuntava a diferenciar els serveis prestats de forma directa (als que atribuïen una taxa) amb els prestats de forma indirecta per concessionaris (als que atribuïen una tarifa). Debat que el Tribunal Suprem va anar redreçant, amb sentències com les SSTS de 20 de juliol i 12 de novembre de 2009 -precedides de la STS de 7 de març de 2007 en idèntic sentit-, on aplicaria el criteri del règim de dret públic (taxa) a casos anteriors a 2003, any d'aprovació de l'actual LGT.

Per aquest motiu el debat encara va prosseguir uns anys més, fins que el Suprem, amb sentències com la STS d'1 de juliol de 2013 acaba per aplicar la naturalesa jurídica de taxa, amb independència de la seva gestió directa o indirecta, i per últim i més recent, amb la STS 5037/2015, de 23 de novembre de 2015 –i no la contradiu la de 24 del mateix mes i any- en que fonamentalment es recorda el rumb que ja va marcar la STC 185/1995, en afirmar -per mor de l'article 31.3 CE- que tot servei públic de recepció obligatòria és taxa amb independència de qui el presti i, s'afegeix, que tant l'adició com la supressió de l'apartat segon de l'article 2.2a) LGT (cosa que havia fet la Llei d'Economia Sostenible per alegria del lobby d'empreses de l'aigua) ni treu ni posa per al sosteniment del mateix criteri, és a dir, a favor de la taxa.

El fonament setè de la sentència STS 5037/2015, de 23 de novembre de 2015 rebla aquesta conclusió quan diu:

*“Ante esta regulación, esta Sala, siguiendo la doctrina constitucional de que la forma o régimen con que se preste el servicio público por parte de su titular no afecta a la naturaleza de la contraprestación, se vio obligada a modificar su criterio tradicional de que no podían considerarse como tasas las prestaciones por servicios prestados en*

*régimen concesional, haciéndolo incluso antes de la entrada en vigor del segundo párrafo del art. 2.2 a) de la Ley General Tributaria de 2003 , declarando que la forma gestora es irrelevante para delimitar el ámbito de aplicación de las tasas; y que lo esencial era determinar si estamos ante prestaciones coactivas por servicios de carácter obligatorio, indispensables o monopolísticos, doctrina que hay que seguir manteniendo, pese a la derogación de dicho párrafo por la disposición adicional 58 de la Ley de Economía Sostenible”.*

En conclusió, tancat definitivament el debat sobre la possibilitat de funcionar amb tarifes, havent quedat assentat que tan sols pot recaptar-se el preu de l'aigua pels ajuntaments mitjançant una taxa a elaborar i recaptar per aquests, cal fer complir la nostra Ordenança Fiscal A8 reguladora de la Taxa de Subministrament d'Aigua (amb les modificacions de tarificació social aprovada el 2015 a instància d'aquest grup municipal), tenint per no posada la clàusula de remissió que fa l'article 7.3 per a que sigui el concessionari qui fixi el preu de l'aigua amb el vist-i-plau de la Comissió de Preus, per ser nul·la de ple dret:

També cal tenir per no posada la previsió de l'article 8.3 in fine. (...) *“La recaptació de la taxa es realitzarà d'acord amb el previst a la Llei General Tributària i demás lleis de l'estat reguladores de la matèria, així com les disposicions dictades pel seu desenvolupament.*

És a dir, ens trobem amb una OF que es desautoritza a ella mateixa i fa dependre la seva vigència d'un organisme de la Generalitat prèvia proposta de SOREA, quant als imports, i se salta el previst a la LGT traspasant a SOREA la potestat tributària de fer el cens de subjectes passius i cobrar-los. Aquesta delegació de la potestat tributària de l'administració en una mercantil privada contractista del servei vulnera de pla de l'article 5.1 de la Llei General Tributària, així com l'article 106 de la Llei reguladora de les Bases de Règim Local. Aquest darrer preveu la possibilitat de delegació de la gestió, recaptació i inspecció de tributs només a favor d'organismes d'altres administracions locals d'àmbit superior o de les CCAA (com ho són els convenis entre ajuntaments i Diputació, etc.) però no hi cap la delegació a empreses privades de la potestat tributària.

Òbviament aquesta mena de supletorietat autoimposada i aquest traspàs d'una potestat administrativa tributària en favor de SOREA és causa de nul·litat d'aquestes previsions de l'OF i les hem de tenir per no fetes.

*Artículo 5 LGT.- La Administración Tributaria.*

- 1. A los efectos de esta Ley, la Administración Tributaria estará integrada por los órganos y entidades de derecho público que desarrollen las funciones reguladas en sustitulos III, IV, V, VI y VII.*

*Article 106.3 de la LBRL.- Es competencia de las entidades locales la gestión, recaudación e inspección de sus tributos propios, sin perjuicio de las delegaciones que puedan otorgar a favor de las entidades locales*

de ámbito superior o de las respectivas Comunidades Autónomas, y de las fórmulas de colaboración con otras entidades locales, con las Comunidades Autónomas o con el Estado, de acuerdo con lo que establezca la legislación del Estado.

**Com a conclusió de tot el que hem exposat, el Pressupost per 2017 ha de contenir una partida d'ingressos de la Taxa de l'Aigua que ve fixada per l'Ordenança Fiscal núm. A8 i la corresponent partida de despesa per retribució a SOREA, així com venir precedit d'un informe econòmic financer que reculli aquests ingressos i obligacions, contingut que omet totalment el Pressupost amb vulneració dels articles 162, 165 i 168.1 g) del Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals.**

*Artículo 162 TRLHL.- Los presupuestos generales de las entidades locales constituyen la expresión cifrada, conjunta y sistemática de las obligaciones que, como máximo, pueden reconocer la entidad, y sus organismos autónomos, y de los derechos que prevean liquidar durante el correspondiente ejercicio, así como de las previsiones de ingresos y gastos de las sociedades mercantiles cuyo capital social pertenezca íntegramente a la entidad local correspondiente.*

*Artículo 165 TRLHL.- Contenido de los presupuestos integrantes del presupuesto general:*

*1. El presupuesto general atenderá al cumplimiento del principio de estabilidad en los términos previstos en la Ley 18/2001, General de Estabilidad Presupuestaria, y contendrá para cada uno de los presupuestos que en él se integren:*

*a) Los estados de gastos, en los que se incluirán, con la debida especificación, los créditos necesarios para atender al cumplimiento de las obligaciones.*

*b) Los estados de ingresos, en los que figurarán las estimaciones de los distintos recursos económicos a liquidar durante el ejercicio.*

*Artículo 168 TRLHL.- Procedimiento de elaboración y aprobación inicial*

*1. El presupuesto de la Entidad Local será formado por su Presidente y a él habrá de unirse la siguiente documentación:*

*g) Un informe económico-financiero, en el que se expongan las bases utilizadas para la evaluación de los ingresos y de las operaciones de crédito previstas, la suficiencia de los créditos para atender el cumplimiento de las obligaciones exigibles y los gastos de funcionamiento de los servicios y, en consecuencia, la efectiva nivelación del presupuesto.*

De conformitat amb l'article 170.2 del Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, aquesta situació legitima el grup municipal Decidim Castellar per formular la present reclamació que s'ajusta als motius d'impugnació del precepte:

**a) Por no haberse ajustado su elaboración y aprobación a los trámites establecidos en esta ley.-** atès que manca l'estimació d'ingressos de la taxa de l'aigua i de despesa en concepte de retribució al concessionari en l'informe econòmic-financer.





**b) Por omitir el crédito necesario para el cumplimiento de obligaciones exigibles a la entidad local, en virtud de precepto legal o de cualquier otro título legítimo.-** atès que no apareix la totalitat de la partida de despesa per fer front a la retribució a SOREA, essent la única partida relativa a les despeses del servei de 175.000€ que no es correspon amb la totalitat de la retribució a SOREA.

**c) Por ser de manifiesta insuficiencia los ingresos con relación a los gastos presupuestados o bien de estos respecto a las necesidades para las que esté previsto.-** atès que no apareix la partida d'ingressos derivats de la taxa de l'aigua ordenada per l'OF núm. A8, ingressos que es necessitaran per fer front al cost del servei.

A més a més de la nul·litat de ple dret en que incorrerà el Pressupost en base als tres motius legalment taxats, pel cas que no siguin estimades les al·legacions, incorre també en un quart motiu de nul·litat, admès per la jurisprudència, consistent en la infracció del principi de jerarquia normativa: atès que el TRLRHL preveu que les taxes es corresponen amb el cost del servei i que es recaptin per l'erari públic, mentre que un simple reglament (rang que ostenta el pressupost) no preveu cap partida d'ingressos ni correlativa de despeses quan la Llei l'obliga.

Per tot el que s'ha exposat,

**SOL·LICITA:** Que tenint per presentat aquest escrit amb les al·legacions que s'hi contenen, es procedeixi a modificar el Pressupost municipal per 2017 en estimació de les mateixes i en compliment de l'Ordenança Fiscal reguladora de la Taxa pel subministrament d'Aigua núm. A8, es creïn les partides corresponents a la recaptació municipal de la taxa de l'aigua, tenint per no posada la remissió de l'OF a l'establiment del preu de l'aigua per part del concessionari en ser nul·la de ple dret.

A Castellar del Vallès, el 15 de novembre de 2016.

Jordi Uyà i Puigmartí

Regidor

